

Óvodákról — óvatosan

Ősszel négyet adnak át az építők

Az elmúlt két évben nem túl sok örömet keltő óvodai hírről lephette meg a város a szülőket. Bontások, földmészerék miatt néhányat be is kellett zárni, s az új lassacskán készültek csak. Nemcsak a Belvárosban nőtt így a zsúfoltság, de az új városrészen, Tarjánban is akadt a gondokból. S közben a születési statisztikák olyan örömdetes, de egyszerűségi megnövekedett igényeket jelző adatokkal szolgálnak, hogy: idén 300—400 gyerekkel kell többre számítani azoknak, akik az óvodai elhelyezésért váltak felüléltetésre.

A városi tanács az igényeknek ezt az előre látható növekedését természetesen nem nézte tétlenül. S ha az építőipari vállalatok szívesebben vállalnák az óvodáépítést, vagy a szegedi nagyvállalatok a közös terheket — máris kevesebb lenne a gond. Mint arról már olvasóink értesülhettek, éppen az építőipari kapacitás hiányában dolgozta ki azt a tervet a városi tanács, hogy ideiglenes jellegű, könnyűszerkezetű óvodákat létesít. Megállapodtak a MEK-kel, amely Tarjánban már arháznak alkalmazott ilyen szerkezetű épületet, hogy három óvodát építsenek fel. Ezekben az általános 110—120 százalékos kihasználtság esetén 300—350 kisgyereket is el lehet helyezni.

Az új típusú óvodák közül kettő Tarjánban épül: az egyik száz férőhelyes már átadás előtt áll, a másikat is elkészítik októberre a MEK építői, ha minden jól megy. Remélhetőleg megértést tanúsítanak a fontos ügy iránt, hogy a családok gondjainak mielőbb enyhítenek. Ugyancsak átadás előtt áll a láthatóan nagyon szépnek ígérkező, hagyományos építkezési mód szerint készült, eredetileg is tervezett tarjáni óvoda. Ez a három nemcsak az óvodáskorú gyerekek legégetőbb problémáit oldja meg, de azt is, hogy a tarjáni iskolában megszűntessék a zsúfoltságot. Hiszen az iskolások létszáma is állandóan növekszik: idén három-négy tanulócsoporthal több lesz Tarjánban, mint tavaly.

A harmadik könnyűszer-

kezetes óvoda a Szent György térre kerül. Ez tulajdonképpen a Szilléri sugárúti óvoda helyett lesz, mivel annak felújítása nem lehetséges. S mert az ideiglenes épület száz gyereket tud befogadni, a környékben több lesz az óvodai férőhely, mint most. A város másik oldalán, az Ilona utcában már a befejező munkák folynak a tanács és a konzervgyár közösen létesített óvoda-bölcsőde épületén. Ebben 50 óvodás, 40 bölcsődés kap majd helyet.

Kivitelező hiányában két év óta húzódik a nagy és fontos Toldi utcai óvoda rekonstrukciója. Az épületben — ahogy ismeretes — földmészerét kell végrehajtani, ezért az ottani óvodásokat máshol kellett elhelyezni. A belvárosi szülők, ha nem is fellélegezve, de bizonyára optimizmussal fogadják a hírt: a városi tanács a rekonstrukció elvégzésében megegyezett a Szegedi Építő Ktsz-szel, amely ősszel megkezd, s valószínűleg a jövő év őszére befejezi a munkát. A visszanyert 150 óvodai férőhely nagyon sokat jelent az egész Belvárosnak.

Addig is azt tervezik a városi tanács, hogy a Nádor utcai óvoda részeként újra megnyitják a Deák Ferenc utcait — remélhetőleg: október végén — s ott is el tudnak helyezni 60 gyereket. Így a Toldi utcai újbóli megnyitásával tulajdonké-

ppen ki tudják elégíteni a belvárosi igényeket. A Deák Ferenc és az Arany János utcai óvodákat azonban azután is fenntartják, hogy azok mentesítsék a meglehetősen zsúfolt Juhász Gyula, Hajnóczy és Mérei utcai óvodákat.

Az optimális helyzet kialakulásához mindenesetre az is hozzájárulna, ha sikerrel végződne az azok tárgyalások, amelyeket a városi tanács a szegedi nagyüzemekkel folytat közös óvodák létesítéséről. Elvégre a gyárak, vállalatok érdeke is az, hogy dolgozóik gyerekei jó körülmények között nevelődjenek. Hiszen Szegeden — statisztikai adatok bizonyítják — az országos átlagnál jóval magasabb a dolgozó nők aránya, s csak így lehet reálisan felmérni az egyébként az országos átlagnál szintén jobb óvodai ellátottságot.

S hogy az éppen most derűsebb napokat ígérő óvodai prognózist még szívesebben olvassák azok, akik lapunk régebbi, s hasonló cikkeit is figyelemmel kísérték: a városi tanács mérlegelve a kéréseket és lehetőségeket, úgy határozott, hogy néhány óvodában meghosszabbítja a nyitvatartási időt egy, illetve másfél órával. Az új rendelkezés, amely 6—7 óvodát fog érinteni, arra épül, hogy ezek városrészenként arányosan helyezkedjenek el.

Veress Miklós

A magasépítés gépesítése

A Gépipari Tudományos Egyesület építőgépi szakosztálya és az Építőipari Tudományos Egyesület rendezésében kedden délelőtt négy-napos nemzetközi tudományos tanácskozás kezdődött Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudományegyetemen a korszerű magasépítésről és automatizálásról. Az ország minden részéből érkezett több mint kétszáz építőipari és tudományos szakember mellett Angliából, Ausztriából, Bulgáriá-

ból, Csehszlovákiából, az NDK-ból, az NSZK-ból, Franciaországból, Lengyelországból és Svájcban is jöttek építési szakemberek a konferenciára.

A konferencián Sinka János, az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium főosztályvezető-helyettese tartotta meg az első előadást. A négy-napos tanácskozás során magyar és külföldi szakemberek 32 előadást tartanak.

Rá kell mutatni természetesen arra, hogy az anyagi lehetőségek a legjobb munka mellett is behatároltak. A tanács gazdaság — a népgazdaság részeként — a megtermelt nemzeti jövedelem növekedésével arányosan fejlődhet. Ezért kívánatos az is, hogy a lakosság, a közvélemény ismerje tanácsának gazdasági lehetőségeit, és ennek alapján bírálja el, ítélje meg, hogy a rendelkezésre álló eszközöket célszerűen, hasznosan használták-e fel.

A tanácsok

gazdasági önállóságának és hatáskörének jelentős növekedése természetesen arányosan maga után vonja a tevékenységért viselt felelősség fokozódását is. Ez a munka színvonalának és technikáj feltételeinek növelését követeli meg. Munkájuk során a tanácsoknak támaszkodniuk kell a felsőbb párt- és állami szervek irányítására. Fontos, hogy ismerjék és helyesen értelmezzék a központi elképzeléseket, hogy rendszeresen megkapják és megadják a szükséges információkat. Ezekhez tudatos és igényelmeztetett gondoskodásnak kell párosulnia. Ennek során elsősorban a következőkre kell különös gondot fordítaniuk:

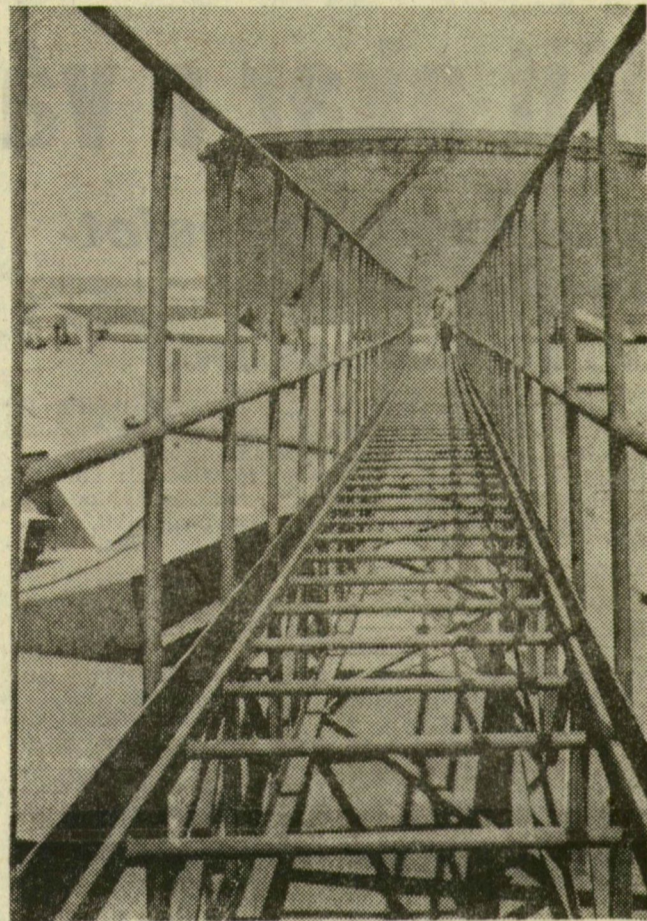
— a célkitűzésekkel egyetértően a lakosság, és az anyagi lehetőségek szempontjából összehangoltak, jól megalapozottak; legyenek;

— a gazdálkodás egyensúlyának biztosítása alapvető és állandó követelmény. Csak olyan feladatokat lehet célul tűzni, melyeknek anyagi fedezete van. Az új helyzetben

Készül a Barátság-II. olajvezeték fogadóállomása

A Barátság II. kőolajvezeték magyarországi szakaszának első létesítménye a fényeslitkei fogadóállomás, melyet az Országos Kőolajvezeték Vállalat épít. Itt fogadják a vezetéken érkező olajat, és innen továbbítják a finomítókhoz. Az olaj tárolására négy, egyenként 20 ezer köbméteres tartályt építenek, melyekből egy már elkészült. A mintegy 200 millió forintos beruházást 1972 végére fejezik be. Képünkön: az épülő tartálypark egy részlete.

MTI-fotó — KS

Tíz év tükrében:

A mezőgazdaság exportja

A mezőgazdasági export évszázadok óta jelentős helyet foglalt el hazánk kivitelében. Így van ez ma is, a múlthoz képest azzal a különbséggel, hogy a ciklista újabban évről évre bővül, s immár huzamos ideje mennyiségileg is rekordokat dönt számos termék kivitelét tekintve. A népgazdaság egészséges fejlődése szempontjából rendkívül fontos ez a körülmény, amely — amellett, hogy a szocialista nagyüzemek életképességét bizonyítja — komoly mértékben hozzájárul az iparfejlesztési koncepciók megvalósításához.

1.

Mezőgazdasági termékeinkért, mint köztudott, nélkülözhetetlen ipari felszereléseket, nyersanyagokat kapunk cserébe. Egészében a mezőgazdasági export, amely

messzi földrészeken hirdeti a magyar áruk dicsőségét, jelentősen javítja az ország fizetőképességét a külföldi piacokon. Ma már természetesen ez, s jó, hogy így van, különösen ha tudjuk, hogy nem a belső fogyasztás rovására exportálunk, a hazai árullatás nem sanyli meg a kivitel.

A békeévek természetes velejárójaként, a növekvő árubőség körülményei között a világpiacra nőnek a minőségi követelmények, élesedik a verseny a mezőgazdasági termékek elhelyezése terén is. Ezért elsőrendű jelentőséggel bír számunkra — a tőkés piacon elfoglalt pozícióink megtartása mellett — a szocialista piacokon jelentkező kereslet kielégítése, a termelés biztonságát nagy mértékben erősítik azok az értékesítési lehetőségek, amelyek a testvéri szocialista országok nyújtanak számunkra.

Nemrég látott napvilágot a Központi Statisztikai Hivatal összesítése a mezőgazdasági export alakulásáról 1960 és 1970 között. Az összesítés két ötéves időszakra bontja az eltelt tíz évet, s ebben a bontásban még érdekelhetőbb a fejlődés dinamizmusa. Eszerint mezőgazdasági exportunk évi átlagértéke 1961—1965 között 3 milliárd 241,5 millió devizaforint volt, 1966—1970 között több mint 5 milliárd devizaforint.

Az az alaptendencia, hogy kivitelünkben mind nagyobb gondot fordítunk az élelmiszeripari termékekre, arra, hogy a mezőgazdasági termékeket feldolgozott állapotban exportáljuk, mert így gazdaságosabb. Az utóbbi öt évben mezőgazdasági export-bevételünk többségét, kerekén 80 százalékát élelmiszeripari termékeink szolgáltatták. Várható, hogy a legközelebbi években ez az arány tovább javul majd.

2.

Ha azt nézzük, miből mennyit exportálunk, néhány érdekes következtetés levonására nyílik alkalmunk. Láthatjuk, hogy a tőkés piac konjunktúra-hullámszáma alkalmanként kényesre terít meg bennünket is. Másrészt a hazai fogyasztás kielégítése is azt követeli, hogy bizonyos időszakokban módosítsuk elképzeléseinket az exporttal kapcsolatban. Az utóbbi években például Nyugaton megnőtt a kereslet a juhhús iránt. Az NSZK — amely korábban — hazai

3.

A helyes agrárpolitika, párosulva az élelmiszeripar dolgozóinak szorgalmával, áldozatkész helytállásával, a külkereskedelmi munkájának fejlődésével meghozta a maga gyümölcsét az export terén is.

Előnyös ez az egész népgazdaság számára, s azt bizonyítja, hogy a mezőgazdaság kamatostól visszaadja a szükséges és indokolt befektetéseket.

Kovács Imre